

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה מא.

מסורת הש"ס

(א) וּבְסֵדֶר הַמִּשְׁנֵה גִּירָם אֶל־
 (יְהוּדִים); (ב) וּבְסֵדֶר הַמִּשְׁנֵה
 הַזֶּה וּבְדֵק אֶחָד; (ג) סִמְכִים
 בְּכוֹרוֹת כֹּהֵן; (ד) שְׁבַע כֹּט;
 (ה) שְׁמִירָה; (ו) סִמְכִים יְקִי;
 (ז) אֶל־לֶחֶם דְּבָרֵינוּ; (ח) לֹא
 נִמְנָא שֶׁס' וְאֵבֶל נִמְנָא אֶחָד
 יָקִין; וְעִינֵי חֵי"ל בְּקוֹדֶשׁ הַהֵלַל
 יָקִין כֹּהֵן כְּחֵל וְזִכְרוֹן שֶׁס'
 רַשִׁי, שֶׁס' וְסוֹף פֶּסֶח שֶׁלֹּא
 יִקְטֵן; (י) שְׁמִירָה בְּדִקְרָה
 דְּרִי"ל וְאֶחָד דְּרִי"ל שֶׁלֹּא
 נִמְנָא אֶחָד קִדְּשֵׁי בְּדִי"ל
 שֶׁקֶן פֶּסֶח מִיִּצְיָה; וְנִבְרָאשֵׁת
 רִבְבֵה פֶסֶח מִיִּצְיָה, גִּי מִהֲרִי"מ
 אֶחָד.

נורה אור השלם

1. תגורו אשר השליש שם
 ויבנו את כל פנה
 האגנים אשר חדר
 בגורו הוא אשר עשה
 המלך אסא מפני בעשא
 מלך ישראל אתו מלא
 מעמל כן נתגדו
 תחלים: וימרר
 2. וימרר אל משה אל
 אלהים אתו כי ביד נתתי
 אתו ואת כל עמו ואת
 ארצו וישית לו כאשר
 עשית לעשית מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון:
 במדבר כא לו
 3. ויבא הפלג ירד
 ארבעא מקראי ודא שכן
 באלני עמרי האמרי אזל
 אשכל ואחי ענר דם עזי
 בריא אמר:
 בראשית יג יג

בראשית יד יג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אצל טו' דרך עליה שכן: (ב) ד"ה מתשוצתו וכו' שהוצרך:

הגהות מהר"י

לנדא

א] תום' ד"ה מעציר וכו'
אע"פ שניכר אלמא בקפידא
תלי' מילתא. עי' בצבורות דף
כה ע"ב:

מוסף רש"י

לעולם הוא בטומאתו.
לעולם הוא בחזקת טומאה,
אם לא נמצא הקרב שגאבד
הוא על פי שגבד כל
השדה בטומאתו הוא
(כח). עד שמגיע לסלע.
ורודף אחריו סלע ומטעה לו
ונגשה קרב ששקה או
התבדל. עד שנמצא קרקע
קשה שלא ירמה עבודה (שם)
שלא וזה ממקומה לעולם,
ואם לא מלא חולין ואומרים
בא עורב ונטלה לא עכבר
ונטלה (פסחים א.).

תום' הרא"ש

במשולבות. **ירישה** שאין כותב ירישה. אלא במשולבות גרידא. יריש לפרש סיפא במשולב' (מכאן) כל אחת (מכאן) זה במכומקומה ולא דחקו זה את זה ור"ח פ' סיפא ירשמשלחי שלחוי פ' מקום שנומרהו וספרדו זה מזה: **מקום** טהרה גזוב מקום טהרה חלה. פירוש מקום הטומאה הייתה הקרקע חפור ונכנס בו כלולות המים ותנשב הסבין ובמקום טהרה של חפורם חק הקרקע היה קשה

מרתני' חילונה. קרי להך דלדז דרך עליית המטה. ובגמרא מפרש מאי שנא הכא דמפלגי בין אחת הפנימיים לתחת אמוציע וברישא קמני תחת אחת

[illegible][illegible]

ללקרקע חלקה שלא נזרעה מעולם:
ממקום העומאחא לה. שנכלשו שם מים
של סדין ממוך שהיה העפר רך:
ויוחנן בן קרח. אמרו לו לגדליה שמעתי
שנצטו לשמעאל בן נתניה להרגן (ירמיה)
בזר גדליה. משמע שע"י גדליה
ננהרגו: מיהא ליה מיבעי. ושמה
ההרגתם ואסור להזיל אתכם: בני
האחיה. שבה משמחאוי ועואל שני
ממלאכים שירדו בדור אנוש: משנצטו
לשל אותו דייק. (מנן) הורגן הקצ"ה
להשיב שלא ירח ממנו: עוג פטט
ומנן המבול. שבה לא"י כדאמרין
בבבליק: שאבד בו רחם. כגון שנכנס
במים או גלגל בדם בהמה ואין נודע
מקום הגדות וקי"ל צמתני [ע"פ] אין דם
ההדות טהור בלא שבעה סממנין:
וממעצור [עליון] ו' סממנין. על הבגד:
ומצטלו. לשם. והאי דנקט הך צרייחא
ההא מוסר דלאריי לעיל בגליס שאבדה
בהם טומאה ואין ידוע מהומה:

צודק

טהרה יבש מקום טומאה לח ובדקו ומצאו בור
בן נתניה חללים דכתיב : והבור אשר השליך שם
וכי גדליה הרגן והלא ישמעאל הרגן אלא מתוך שר
הכתוב כאילו הרגן אמר רבא האי לישנא בישא א
גלילא דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא אתו לקמדי
נעביד אי לא אטמרינכו חזו יתייכו אטמרינכו הא א
מיחש ליה מבטי זילו אתון טמרו נפשייכו ² ויאמר
ממר סיחון ועוג בני אחיה בר שמחזאי חזו מאי ש
א"ר יוחנן אר"ש בן יוחי מתשובתו של אותו צדיק א
אברהם אבינו שנאמר ³ ויבא הפליט ויגד לאברהם ה
רבנן ובגד שאבד בו כתם מעביר עליו שבע

[illegible]

(א) חסר כאן וי"ל מכלל דבמר

אמר רבי אמי (י' רישא) במשואבות. פ"ה רשא ללג מפליג איירי במשולבות ומסופות זו לזו ולהכי איכא לספוקי בכולהו ובהרבה ספרים לא גרסינן רישא ואומר ה"ר"י דיש לפשט דסיפא איירי במשולבות כלומר מכוונות לא אחת במקומה ולא ר"ה תכופות ומעורבות זו בזו וצפירוס ר"ה תכופ

דמשלחפי שלחופי שמתפרדות זו מזו:
מקום טהרה פה. אסדיניים קאי
לדמוך שהיה הקרקע
קשה לא בעל מים שבהסדייני ומקום
הטומאה היה וצא ספרים דגרסינן
איפסא מקום טומאה לה ואלקעקע
קאי שהיה לה מחמת הסדייני שבלע
לפי שהיה רך ומחוס וכו"ג דק
רבי יוחנן בן זכאי כשקץ תרומות
תרומה ענודל דרבי שמעון בן
יוחי במסכת שבת (דף לז.):
אטמריינב הא אמור בבבן
האי אישנא בישא

וַיִּבְדְּקוּ אֶחָת מֵהֶם
וּשְׁנִים טַמְאִים שְׁנִים
וּשְׁלִישִׁי טַמֵּא שְׁלֹשֶׁת
אִים דְּבָרֵי ר"מ שר"מ
וְאֵל בַּחֲזָקָת מוֹמָא
לְךָ שִׁיּוּדַע לְךָ מוֹמָא
יָמִים יְבוּדָק עַד שְׁמִינֵעַ
מֵאִי שְׁנָא רִישָׁא דְלֵא
דְקַמְפְּלִיג אִמְר רַבִּי
הָ אַחַת [וְכו'] לְמָה
הָ הִכִּי קֶאֱמַר לְהוֹ ר'
דְּלֵא פְּלִיגִיתוּ וּמ"ש
שְׁלֹמָא הָתֵם אִימָא
הָאִי דִם מְהִיבָא אַתָּא
שְׁקִמָּה שֶׁל כֹּפֶר סָבֵא
אֵת וּבִדְקוּ וְלֵא מִצָּאוּ
קֶרְתּוֹ וְנִמְצָא גּוֹלְגּוֹלָת
יִקְרוּ אִמְרוּ לוֹ מִשֶּׁם
צָרְכוֹ תֵּינִיא א"ר יוֹסִי
חִיזִין שְׁהִיּוּ מַחֲזִיקִין בָּהּ
נִיעֻו לְקֶרַקַע שְׁהִיתָה
וְאִו לִימִים נִכְנָסוּ בָּהּ
וְנִתְּזוּ בְּקֶרְדּוּמוֹתֶיהֶן
עֲצָמוֹת ^ז אִמְרוּ לוֹ
הָ בִּסְלַע בֵּית חוֹרוֹן
הָ וְלֵא יִכְלוּ חֲכָמִים
רַבְּרָבָה וְהִיָּה שֶׁם זֶקֶן
זֶקֶן יִנְיָ וְיִנְיָ אִמְרָה לְהִי

ואו לו סדינים ושראן במים ופרסן עליהם מקום
 ל מלא עצמות תנא הוא הבור שמיא ישמעאל
 ומעאל את כל פגרי אנשים אשר הכה ביד גדליה
 לו לחוש לעצת יוחנן בן קרח ולא חש מעלה עליו
 ר' דלקבולי לא מבעי^ט מיחש ליה מבעי הנהו בני
 ריבי טרפון אמרו ליה לטמרינן מר אמר להו היכי
 דר רבנן האי לישא בישא אע"ג דלקבולי לא מבעי
 אל משה אל תירא מכדי סיחון ועוג אחי הוו דאמר
 מעוג דקמסתפי ומאי שנא מסיחון דלא קמסתפי
 ה יודע מה היה בלבו אמר שמא תעמוד לו זכות של
 די ואמר רבי יוחנן זה עוג שפלט מדור המבול תנו
 סממנין ומבטלו רבי שמעון בן אלעזר אומר
 בודקו

[illegible]

רבינו צפי' למס' כלאים פ"ט מ"ה ע"ש.

עין משפט
נר מצוה

מִן א ב מִי פֶּט מֵהֶלֶל
 אִסּוּרֵי צִיָּה הֵלֵל לֵד
 (וּגּוֹרֵם תַּחַת אֵל מִהֶן וְעִי)
 בִּמְ"מ וּבִמְ"מ סָמָה לֵאחֹז קִיָּא
 טוֹשֵׁעַ וְיִדֵּי סִי קֶל סַעִי נִי:
 יִז ג ד מִי פֶּט מֵהֶלֶל
 טוֹמָאֵת מֵת הֵלֵי:

יחזקאל ה' פ"ט מהל' איסורי
ציהה ה' לצד וע' מ"מ
סמג שם טוש"ע יו"ד ס' ק'
סעיף כ':
יחזקאל ה' פ"ד מהל' משכב
ומושב הלי"ב סמג לאוין
קרא:

ס' הרא"ש (המשך)

[illegible]

כפ' בחרת דלכאים מרדכי
החמור ותכריכי המה אין
בה משום כלאים ודורקא
לישב על אכל בהעליה
אסור כדורן וכל עילנה
על כתמר אפ' להניח על
את הזבל וטעמא מלאס
להציע אינו אסור אלא
מדרבנן דאמרין בספ' ק'
דביצה על עילה עילין
אתה מותר להציע תחתך
אבל אין אסור לעשותו
כן שמא תיכרך עליו מים
ובמדרת שהוא קשה וליכא
למיחש שמא יתיכרך על
נימא אל גזור והיינו טעמא
דנמי דתנן ההם תריסר
לכאים אין כל משום
לכאים וככלד שן בן
מדרת ענין בהם. וכן נמי
במדרת גזיז שן וכל

במדרשת (6) רכין הן כדמות
גן שלא יהא נוגע בשרו בהם
גורין שמא ילבשם לפי שהם
ש דאפי' ציצית כמו כן רמין
קן שעשאה לכבודו שטטוריה
ש דאפי' בתי כה"ג אי לביש
בציצית כיון שאינו נהנה דלא
שהיא מצוה חשובה ושקולה
תרי"ג מצות להאי איכא לועג
שום דנושא המטה יש להם
מלבישין אותו כשמשמין
המהיה בדרכות דל"ר